

finde ud af vælge imellem, det er der ingen tvivl om.

Spørgsmålet er simpelt hen: Hvordan kan det være, at forbrugerne i England og i Japan godt kan finde ud af at vælge, når de efter Enhedslistens opfattelse ikke kan finde ud af det i Danmark? Min opfattelse og Fremskridtspartiets opfattelse er den modsatte, for vi har meget stor tillid til forbrugerne her i landet.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil sige, at jeg også har stor tillid til forbrugerne, og at det bare var en forbrugervejledning til hr. Tom Behnke. Hr. Tom Behnke nævnte, at han ikke selv kendte forskellen, men jeg tror faktisk, at en hel del af befolkningen godt kender den. Ikke desto mindre kender de den meget rigtig godt i England. I England er bevidstheden også væsentlig højere, når det drejer sig om opstaldning af dyr og dyrevelfærd i det hele taget, og man kunne da godt ønske sig, at den også var det i Danmark.

Når jeg nu får lejlighed til at kommentere det, vil jeg lige sige, at jeg havde forestillet mig at slutte af med at sige, at det vigtigste spørgsmål for mig at se er at få lavet en samlet aktionsplan, hvor man kunne tage udgangspunkt i den økologiske aktionsplan, landbrugsministeren har lavet. Den er glimrende, og den omhandler alle områderne. Den omhandler både fodring og forskning og udvikling og markedsføring og alle de ting. Den indeholder en række initiativer, og vi her i Folketinget kan kontrollere en gang om året, hvordan det går med udviklingen. Jeg vil gerne være med til at tage initiativ til en lignende aktionsplan, som skal dreje sig om at udvikle velfærd i svineproduktionen.

Det er jo ikke helt rigtigt, at den vigtigste stressfaktor er opbindingen. Det er faktisk sådan, at den vigtigste stressfaktor hos en drægtig so er sulten – det er den også hos nogle af os andre, og det er så småmænd meget naturligt; man kan nogle gange godt tænke på sig selv – og derfor er det utrolig vigtigt at finde frem til en fodringsform, så de drægtige søer kan blive mætte, for så behøver de nemlig ikke at slås og alle mulige andre ting, når vi slipper dem løs. Det skal ses som en helhed, for ellers kan vi godt risikere at lave nogle dårligere ting. Det er sådan noget, man kunne sætte sammen i en aktionsplan for dyrevelfærd i svineproduktionen, og det ville være en god ting at følge op med lovgivning. Men jeg ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Formanden:

Jeg beder undskylde, at vi ikke har haft nogen frokostpause. Nu er det fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Den vigtigste stressfaktor er i hvert fald for mig herinde i Folketinget, når gode viljer bliver til nærmest ingenting andet end de gode viljer. Så kan jeg til gengæld sige, at en dybt beroligende faktor er, at når man uafbrudt har været aktivt i sving siden klokken 10 i dag, så kan stressen lægge sig en anelse. Derfor bliver det selvfølgelig også mere overfladisk nu, end jeg egentlig selv bryder mig om, for jeg synes problemet er vigtigt.

Vi har i så mange år stået med et dilemma, som vi hele tiden har løst på dyrenes bekostning. Jeg vil ikke sige, at man ikke har taget de dyrehensyn, man kunne, når bare det ikke kostede. Derfor er det selvfølgelig også glædeligt, at der begynder at blive god økonomi i at behandle nogle af dyrene bedre.

Noget af det, jeg så, da jeg var på Foulum, var også, at der heldigvis var god økonomi i at give mere plads til kalvene. Det så slemt ud for hønsene, det må jeg sige, for jo værre, jo bedre i visse henseender, men det er slemt, hvis det er det, der skal styre det. Det er godt, hvis det også giver god økonomi, men det er slemt, hvis det er det, der skal styre vores holdning til dyrene.

Dyrene er i enhver henseende udleveret til vores behandling af dem. De har ingen muligheder for at forsvare sig, og det vil sige, at det er os, der skal være deres talerør og deres forsvarere; vi skal gøre os klart, at i forhold til os – når vi grundlæggende ser, de er rettighedsløse – har de kun rettigheder, hvis vi sørger for, at de får det. Det vil jeg godt sige helt overordnet, for denne sag vil altid gå galt, hvis man betragter dyrene som nogle, vi bare kan gøre med, hvad vi vil; man glemmer, at det er levende væsener med krav på vores beskyttelse og respekt. Og jeg har i andre sammenhænge følt det meget, meget vanskeligt at være i diskussioner om dyrevelfærd og så få revet i næsen, hvordan svinene har det hos os.

Jeg synes, det er glædeligt, at alle siger, at de selvfølgelig skal have det godt. Men vi har haft folk, der har forsvaret burhøns, det tror jeg også hr. Henning Urup har hørt; det var nu godt og trygt for dem at stå i små enheder, som der stod. Det ville næsten svare til, at hr. Tom Behnke kunne sige: Det er nu godt og trygt for forbrydere, at de er i små enheder, så de ikke skal gå